

Lekker hard peren

25 Jaar Mixed Hockey Club 'Krimpen'

1970 - 1995

Door Alexander Bakker

Inhoudsopgave

Voorwoord	pagina 5
Van de voorzitter	pagina 7
Groet uit Maidenhead	pagina 9
Hoofdstuk 1	pagina 11
Hoofdstuk 2	pagina 19
Hoofdstuk 3	pagina 25
Hoofdstuk 4	pagina 35
Hoofdstuk 5	pagina 39
Bestuursleden 1970-1995	pagina 49
Club van Honderd	pagina 51
Sponsors	pagina 53

Voorwoord

'We zouden gaan peren. Ik was na veertig hockeyjaren wel wat gewend, maar van peren had ik nog nooit gehoord. Daarmee werd dus bedoeld: zo hard mogelijk slaan zonder op de techniek te letten.' (G.P. Blom, bij 1e lustrum)

Je kan er bij een lustrum niet onderuit. Herinneringen worden opgehaald, vragen worden gesteld. Wanneer is 'de club' opgericht? Wie heeft dat gedaan en waarom? Hoe was het vorige lustrumfeest?

En zo zijn er nog vele andere vragen die tijdens zo'n lustrumseizoen allemaal een antwoord krijgen, direct of indirect, soms verpakt in een smakelijk verhaal. Vaak aangedikt, door de jaren verminkt, maar natuurlijk niet minder leuk.

Een lustrum heeft daarentegen ook altijd iets van 'daar heb je hem weer', oude koeien die uit de sloot worden gehaald. En ook: 'Vroeger was zeker alles beter?'

Was dat zo? De pret tijdens de trainingen onder leiding van Piet Blom op het trapveldje achter het gemeentehuis met het altijd te lange gras was vast niet minder dan de lol tijdens de trainingen nu. Het plezier van het hebben van een eigen accommodatie moet heden ten dage vele malen groter zijn dan het plezier tijdens de altijd 'uit' gespeelde thuiswedstrijden van 25 jaar geleden.

Kortom, een lustrum heeft ook iets weg van appels en peren, van onvergelykbare grootheden, van tegenstellingen en sentimenten. Maar ook: van omkijken en vooruitblikken.

Het is geenszins de bedoeling met dit boekje een geschiedkundig verantwoord overzicht van 25 jaar Mixed Hockey Club 'Krimpen' te presenteren. Wel hoop ik met dit boekje een beeld te schetsen van uw en mijn vereniging.

Alexander Bakker

Van de voorzitter

Op z'n minst consolideren

Traditiegetrouw behoort het tot de taak van de voorzitter om bij een lustrum verleden, heden en toekomst de revue te laten passeren. Want is het niet zo dat, wil men het heden begrijpen en adequaat kunnen anticeren, men toch vooral kennis moet hebben van het verleden? Elders in dit lustrumboek wordt uitgebreid ingegaan op het verleden door MHCK-ers die 'er vanaf het begin bij waren', dus dat hoef ik niet te doen.

Ik beperk me voor wat betreft het verleden tot een citaat van Ed Jansen, de tweede voorzitter van onze club. In een speciale uitgave van Bullytin, ter ere van het vijfjarig bestaan van MHCK, schreef hij: 'Ik kan niet anders dan constateren dat het de oprichterskern van onze vereniging is gelukt om een sportorganisatie van de grond te tillen die wordt gekenmerkt door een sfeer van vriendschap en samenwerking, zoals die bij de oprichting voor ogen moeten hebben gestaan (...) Onze vereniging is springlevend'. Vervolgens blijkt uit zijn blik op de toekomst dat toentertijd, in 1975, het verkrijgen van een eigen clubhuis en eigen hockeyvelden centraal stond. Een ander citaat uit zijn bijdrage luidt: 'Voor de toekomst moeten wij ons afvragen tot hoever wij willen gaan, zowel ten aanzien van de omvang van het ledenbestand als voor wat betreft de sportieve prestaties'.

Tjonge, tjonge, wat een tijden waren dat. Krimpen was nog een jonge gemeente en binnen MHCK had men bereikbare idealen (in materiële zin) en men kon het zich permitteren over een ledenstop en de hoogte van sportieve prestaties na te denken.

Dat ligt nu allemaal wat anders. Het zal u niet zijn ontgaan dat de tijd van de pioniers ver achter ons ligt. Anno 1995/'96 vinden we het kunnen beschikken over een kunstgrasveld en een fraai clubhuis heel gewoon. Nu, in tegenstelling tot 25 jaar geleden, worden we met een andere problematiek geconfronteerd. Centraal staat nu niet zo zeer de opbouw als wel het consolideren, het vasthouden van onze verworvenheden. Hoe doe je dat in een inmiddels vergrijzende gemeente waar het inwonertal niet meer groeit?

Ik heb geen reden om aan te nemen dat het enthousiasme onder de hockeyers is afgenomen. De vorm waarin een en ander zich uit is in de loop der jaren weliswaar iets veranderd, maar dat getuigt van een natuurlijke ontwikkeling. Deze tijd laat zich naast de gebruikelijke hockeyactiviteiten karakteriseren door disco's, sleep-in's, internationale uitwisselingen en betaalde trainers en coaches. Maar inmiddels is het ledenaantal schrikbarend teruggelopen tot zo'n 375. Kortom, met als onze luxe verworvenheden verkeren we in de gevarenzone.

Pratend over de toekomst denk ik dat we met behoud van ons enthousiasme en doorzettingsvermogen al onze creatieve en intellectuele gaven moeten aanwenden voor niet alleen ledenbehoud, maar vooral voor ledenwerving. Het is de oprichterskern 25 jaar geleden gelukt hockey te introduceren binnen onze gemeente. Laten wij nu, anno 1995/'96 ons inspannen hockey als cultureel erfgoed en bron van veel ontspanning en plezier, te behouden.

Ik wens onze vereniging een vrolijk voortzetting van de reeks geslaagde lustrumactiviteiten toe. Voor de komende vijf jaar wens ik 'Krimpen' het noodzakelijke doorzettingsvermogen, opdat onze sportieve inspanningen en aspiraties gecontinueerd kunnen worden.

Ruud A.M. Erdman

voorzitter Mixed Hockey Club 'Krimpen'

Groet uit Maidenhead

Krimpen HC 25th anniversary

Maidenhead Hockey Club are delighted to be able to celebrate with Krimpen Mixed Hockey Club during there 25th season. The eleven years with the exchanges that have taken place have added another dimension to our club especially in the Colts en Veterans sections.

It is the ambition of all youngsters who join our club to visit Krimpen and to participate in your excellent Easter Tournament. The hospitality you offer by hosting us in your homes and the sporting rivalry is second to none.

The Veterans felt honoured to be able to see this jubilee season in at your August Tournament and to be part of a very special weekend. Your organising committee of Theo Brekelmans, Marja Jonker and Alexander Bakker made a wonderful success of the Hockey and Anniversary Dinner which bodes well for the coming season.

Every member of Maidenhead Hockey joins me in offering our congratulations to you for the last 25 years and wishing the next 25 to be just as successful.

Long may our friendship continue.

John Townsend
president Maidenhead Hockey Club

Hoofdstuk 1

De paraplubak van de buurman

1970-1975

'Via een bevriende relatie krijgen we zelfs een oefengoal, gemaakt van 1,5 duims stalen pijp en gaas. Het doel is slechts met acht man te tillen. De jeugd uit de buurt ziet kans dit gevaarte binnen een jaar te degraderen tot een wrak dat rijp is voor de sloop.' (G.P. Blom, bij het 1e lustrum)

'Tegen kerstmis verscheen er opeens een clubblad van acht kantjes. Wim Dammers zei: 'Ik was toch bezig...' Het blad bleek een essentieel bindmiddel voor een jonge vereniging.' (G.P. Blom, bij 1e lustrum)

Het begin van de Mixed Hockey Club 'Krimpen' start in de paraplubak van burgemeester Lepelaars. Daar ontwaart buurman G.P. Blom een oude hockeystick. Het is dan 1961. Piet Blom is Victoriaan in hart en nieren, maar uitgeweken naar Krimpen aan den IJssel. Stilletjes droomt hij al over een eigen hockeyvereniging. Hij polst zijn buurman/burgemeester Lepelaars en vraagt meteen naar de gemeentelijke plannen voor aanleg van sportvelden. De burgemeester reageert enthousiast, maar suggereert fijntjes eerst maar eens een club op te richten. De uitbreidingsplannen van het toen achtduizend zielen tellende Krimpen aan den IJssel voorzien niet in de aanleg van een heus hockeyveld. Eerste pogingen om tot een hockeyvereniging te komen leveren niets op. Er volgen negen stille jaren.

Tot zijn niet geringe verbazing ontdekt Piet Blom in een plaatselijk blad in mei 1970 een oproep. Gevraagd werd naar belangstelling voor een... hockeyvereniging. Was getekend, de heren Bakker en Overmaat. Twee weken later is er een bijeenkomst. Wim Dammers en de uit Capelle aan den IJssel afkomstige Ton Uittenbogaart completeren het vijftal. Op het grasveld langs de Molenvlietsingel wordt, zoals afgesproken, de eerst volgende zaterdagmorgen een balletje geslagen.

„We zouden gaan peren,” herinnert Piet Blom zich na 25 jaar nog als de dag van gisteren. „Ik was na veertig hockeyjaren wel wat gewend, maar van 'peren' had ik nog nooit gehoord. Daarmee werd dus bedoeld: zo hard mogelijk slaan zonder op de techniek te letten. Een heerlijke manier om je eens lekker uit te leven.”

Die zomer kunnen Krimpenaren elke vrijdagavond dat 'vreemde' clubje mensen bezig zien. Het enthousiasme is zo groot dat wordt besloten tot de oprichting van een echte vereniging. Daartoe komen de initiatiefnemers op 27 oktober 1970 bij elkaar.

Boven: De eerste herenwedstrijd op 9 mei 1971 bij Hudito in Delft. Staand (vlnr): Ernst Nolting, Rob Sterenberg, n.n., Kees Kromme, Nico van Nouhuys en Wim Dammers. Gehurkt: Willem Blom, Egbert Overmaat, Nol Heemskerk, n.n., Adje Dekkers.

Onder: Teamfoto van het eerste meisjes-C1, datum helaas onbekend. Midden staand is begeleidster Tiny Jansen.

In het seizoen 1971-1972 wordt voor het eerst met een elftal aan de competitie deelgenomen. Onder leiding van aanvoerder Nico Nouhuys eindigt Krimpen op de voorlaatste plaats.

Het uitzetten van het hockeyveld was een taak van Wim Dammers. 'Hij had het veld al gekalkt voordat de overige leden wakker waren.' (G.P. Blom, bij 1e lustrum)

Enno Jans wordt begin 1973 ingeschreven als het honderdste lid. Hij wordt direct benoemd tot penningmeester.

De veertien aanwezigen nemen vier historische besluiten: er wordt een clubnaam gekozen, de opgestelde statuten en het huishoudelijke reglement worden goedgekeurd, er wordt een clubtenu gekozen (met acht stemmen vóór en zes stemmen tegen) en de contributie wordt vastgesteld op twintig gulden.

„Over de keuze van het clubtenu zijn we nog bijna gestruikeld,” herinnert Piet Blom zich. „Ze begonnen ineens over paars en groen, terwijl we eerder overeenstemming hadden bereikt over blauw/wit.”

„Onze vrijdagavondtraining heette vanaf dat moment training. Eerst op de Molenvlietsingel, later op het half verharde veld aan de Jan van Goyenstraat. Nog iets later op het grasveld tussen de provinciale weg en het gemeentehuis.”

Begin 1971 meldt zich nog een 'echte' hockeyer: Rob Sterenberg. Op 9 mei van dat jaar wordt voor het eerst deelgenomen aan een toernooi, bij Hudito. Er zijn maar zes spelers echt lid, de rest wordt 'geleend'. Het seizoen wordt afgesloten met een algemene ledenvergadering waarin de penningmeester een batig saldo van f.1,97 presenteert.

Zo soepel als dat eerste seizoen verloopt, zo moeizaam lijkt het tweede hockeyjaar in Krimpen te beginnen. Van het vijf leden tellende bestuur haken er direct vier af wegens verhuizing. Piet Blom staat er (weer) alleen voor.

Rob en zijn vrouw Rieneke Sterenberg brengen uitkomst. De club is gered. En meer nog: er wordt een solide basis gelegd voor een bloeiende vereniging.

„Bij aanvang van het seizoen 1971-1972 hadden we het lef om voor de competitie met een herenteam in te schrijven,” vervolgt Piet Blom. „Een veld hadden we niet, voldoende spelers evenmin.”

„In die periode gingen we onverdroten voort met het werven van leden. Pamfletten op de mededelingenborden in supermarkten, raambiljetten en oproepen in plaatselijke kranten leidden tot een toeloop van middelbare scholieren. Er was ook een blonde jongen aanwie ik vroeg in welke klas hij zat. Hij keek me wat vreemd aan en antwoordde vervolgens dat hij al tien jaar hockeyde en dat zijn vrouw straks zou komen kijken, samen met de baby. Het was Jack Hilbrandie.”

„Toch was over dat seizoen in het totaal de aanwas van jeugdleden teleurstellend. Een groei van slechts vijftig procent. We waren somber gestemd, maar hielden de moed er in. Eigen velden, dat moesten we hebben.”

Spelersrapport

Wedstrijd Krimpen - Oude Maas 3-0
Zondag 12 december 1971

- Keeper Wim Dammers:** speelde een glorieuze wedstrijd, waar Oude Maas terecht jaloers op was;
- Willem Blom:** als vanouds als een jeugdige Nico Spits, scoorde bovendien twee strafcorners;
- Jacques Hilbrandy:** speelde een prima partij en gaf tegenstanders geen kans;
- Kees Kromme:** speelde iets minder dan anders, maar bezorgde de linksbuiten toch altijd nog een verloren middag;
- Nico Nouhuys:** was als gewoonlijk overal op tijd bij. Speciaal goed als stuwende kracht;
- Jan Engberts:** speelde zijn beste wedstrijd van dit seizoen (tot dusver);
- Paul van Dalen:** zeer goed als rechtsbuiten, speciaal in de eerste helft met goede voorzetten op maat;
- Eric Kuntze:** lekker fel, speelde goed, forceerde de laatste strafcorner;
- Rob Sterenberg:** gaf het goede voorbeeld met een snelle openingstreffer en was overal aanwezig;
- Nol Heemskerk:** brak verschillende malen goed door;
- Schrijver dezes:** speelde een van de slechtste wedstrijden van zijn leven, bewaart goede vorm voor later.

G.P. Blom, in (toen nog) naamloos clubblad.

*12 Maart 1973:
de gemeenteraad
van Krimpen aan
den IJssel besluit
tot de aanleg van
twee (gras-)
hockeyvelden.*

*Datzelfde jaar
viert de Konink-
lijke Nederlandse
Hockey Bond
haar 75-jarige
bestaan. Irene
Jansen en
Alexander
Bakker nemen
deel aan de
openingscere-
monie van het
wereldkampioen-
schap in het
Wagenerstadion.*

*Het seizoen '73-
'74 begint met
156 leden, ver-
deeld over twaalf
elftallen.*

„Die trainingen langs de provinciale weg waren onze beste propa-
ganda. Iedereen in de Krimpenerwaard zag ons. Eerst als ze 's och-
tends naar Rotterdam gingen, later als ze terugkwamen van bood-
schappen doen. Maar het was wel moeilijk om in die dagen de hele
club bij elkaar te houden. Wim Dammers heeft daarin een hele be-
langrijke rol gespeeld.”

„**W**im maakte met behulp van een oude stencilmachine een club-
blad. Dat was bij gebrek aan een eigen clubhuis ons enige bindmid-
del. Want, we zagen elkaar natuurlijk niet genoeg. Daarom kostte het
mij ook ontzettend veel moeite om alles in de gaten te houden.”

„Bestuurlijk ging het ook niet van een leien dakje omdat bij te veel
bestursleden de echte hockeykennis ontbrak. Maar, iedereen deed
zijn best, er was enthousiasme en interesse voldoende. Daar putte ik
de moed uit. Bovendien, op Curaçao was het me ook gelukt een club
op te richten.”

„Soms werd je er wel eens moedeloos van. Daar stond je dan weer,
op zaterdagmorgen op dat trapveld. Het enige droge plekje was een
putdeksel. Boos, ook wel eens. Zeker die keer toen er echt niet kon
worden getraind. Kwamen er plots dertig voetballers van Spirit uit
Ouderkerk. Weg veld. Omgeploegd. Ik heb ze toen in het gemeente-
huis verteld dat zoiets natuurlijk niet kan...”

„Rob Sterenberg was in die periode een gouden kracht, een goede
hockeyer ook. Hij kwam van RBC en had ook in het Rotterdams
elftal gespeeld. Hij had een touch met kinderen. Hij kon ook goed
met hun ouders praten, daar had ik ik geen geduld voor.”

„**E**igenlijk kon het oprichten van een hockeyclub in Krimpen niet
mislukken. Er was geen andere club tussen Rotterdam en Utrecht en
tussen Rotterdam en Dordrecht. Bovendien, ik had mijn nek uitge-
stoken, had als het ware een naam te verliezen. Vriendjes van me, bij
de Batavieren en bij Victoria, zij wisten waar ik mee bezig was.
Victoria heeft me in die tijd nog gevraagd voorzitter te worden. Ik
heb ze moeten teleurstellen.”

„Pas toen de sportvelden aan de Olympiade werden geopend, in
augustus 1972, toen pas had ik het idee dat het oprichten van een
hockeyclub was gelukt. We deelden de accommodatie met de korf-
balclub KOAG. Zij het veld op zaterdag, wij op zondag. Het deed je
wel wat als je op zondag dat lege clubhuis binnenkwam. We maak-
ten zelf tafelkleedjes en schorten voor de mensen die achter de bar
moesten staan. Toen deed iedereen enthousiast mee.”

'Inderdaad, er kwam een dameselftal van de grond. Ondanks de grote leeftijdsverschillen (zelfs veertig jaar) was de sfeer uitstekend, beter dan de resultaten' (G.P. Blom, bij het 1e lustrum)

„Toen was het ook dubbel zo leuk. Alle begeleiders moesten naar cursus. Iedereen haalde ook zijn scheidsrechterskaart, inclusief de bestuursleden. Dat deed me wel wat. Net als die keer tijdens de training langs de provinciale weg. Daar kwam toen een van de jongens Moor, toen net twee turven hoog. Hij was net jarig geweest, maar had voor iedereen een appel bij zich.”

„**P**ersoonlijk hoogtepunt was mijn aanwezigheid bij de jaarlijkse verkiezing van de sportman, sportvrouw en sportploeg van het jaar. Dat was op 10 januari 1975. Daar was ik als voorzitter voor gevraagd. Op het jaarboekje van dat seizoen heb ik nog de handtekeningen van de sportman en sportvrouw van '74, Johan Cruyff en Enith Brighitta.”

„Ik vind het leuk dat het me gelukt is in Krimpen een hockeyvereniging op te richten. Om nu te zeggen dat hij mijn club is, dat gaat me te ver. Ik vind het belangrijker dat het een goede club is, een vereniging met een goede naam. Een slechte naam moet je zien te voorkomen. Het heeft me altijd veel tijd gekost. Maar, dat had ik er voor over, ondanks het feit dat Victoria mijn club is.”